

אוטוביוגרפיה

1

מתי במכה הראשונה ונקברתי
בשדה הטרשים.
העורב הורה להורי
מה לעשות בי.

not God

nonbiblical
diction

משפחתי מכבדת, לא מעט בזכותי.
אחי המציא את ההרג,
הורי את הבכי,
אני את השתיקה.

2

אחר כך נפלו הדברים הזכורים היטב.
ההמצאות שלנו שכללו. דבר גרר דבר,
הוצאו ציוס. היו גם שהרגו לפי דרכם,
בכו לפי דרכם.

perfected the art of
killing

לא אזכיר שמות
מתוך התחשבות בקורא,
כי בתחלה עלולים הפרטים להבעית,
אבל בסופו של דבר הם מגיעים:

poetic
decorum

אתה יכול למות פעם, פעמים, אפלו שבע פעמים,
אבל אינך יכול למות רבות.
אני יכול.

תאי המחתרת שלי מגיעים לכל מקום.

pun

3
כאשר החל קין לפרץ על פני האדמה
החליתי אני לפרץ בבטן האדמה,
ומזמן עולה כחי על כחו.
גודדיו נוטשים אותו ומצטרפים אלי,
ואפלו זה רק חצי נקמה. < נחמה >

timeless interlocking
war between
murderers/victims

Autobiography (1976) = tease

I died with the first blow and was buried
among the rocks of the field.
The raven taught my parents
what to do with me.

Anti-mimetic!
myth precedes life

If my family is famous,
not a little of the credit goes to me.
My brother invented murder,
my parents invented grief,
I invented silence.

speaker = Abel, mute victim
pre-covenantal
anti-historical

SKIP TO ... THE HOLOCAUST!

Afterwards the well-known events took place.
Our inventions were perfected. One thing led to another,
orders were given. There were those who murdered in their own
way,
grieved in their own way.

I won't mention names
out of consideration for the reader,
since at first the details horrify
though finally they're a bore:

you can die once, twice, even seven times,
but you can't die a thousand times.
I can.

My underground cells reach everywhere.

When Cain began to multiply on the face of the earth,
I began to multiply in the belly of the earth,
and my strength has long been greater than his.
His legions desert him and go over to me,
and even this is only half a revenge.

= contra Bialik

בשמים פורחים כנורות
 ומגבעת של קש. סלחי לי, מה השנה?
 שלשים ותשע וחצי, בערך, עוד מקדם מקדם,
 אפשר לסגר את הרדיו,
 נא להכיר: זאת רוח הים, הרוח החיה של הטילת,
 שובבה להפליא,
 מסחררת שמלות פעמון, טופחת
 על פני עתונים מדאגים: טנגו! טנגו!
 וגו העיר מתנגן לו,
 אני נושק ידך, מאדאם,
 ידך העדינה כמו
 כסית העור הלבנה,
 הכל יבוא על מקומו
 בחלום,
 אל תדאגי כל כך, מאדאם,
 כאן לעולם זה לא יקרה,
 את עוד תראי,
 כאן לעולם

the Tango

כתוב בעפרון בקרון החתום

כאן במשלוח הזה
 אני חוה
 עם הבל בני
 אם תראו את בני הגדול
 קיו בן אדם
 תגידו לו שאני

gender: Male, urbane

Violins float in the sky,
 and a straw hat. I beg your pardon,
 what year is it?
 Thirty-nine and a half, still awfully early,
 you can turn off the radio.
 I would like to introduce you to:
 the sea breeze, the life of the party,
 terribly mischievous,
 whirling in a bell-skirt, slapping down
 the worried newspapers: tango! tango!
 And the park hums to itself:
 I kiss your dainty hand, madame,
 your hand as soft and elegant
 as a white suede glove. You'll see, madame,
 that everything will be all right,
 just heavenly—you wait and see.
 No it could never happen here,
 don't worry so—you'll see—it could

newspapers themselves are worried!

Written in Pencil in the Sealed Railway-Car

here in this carload
 i am eve
 with abel my son
 if you see my other son
 cain son of man
 tell him that i

המסדר

הוא עומד, רוקע מעט במגפיו,
משפשף את ידיו: קר לו ברוח הבקר,
מלאך חרוץ שעמל ועלה בדרגה.
פתאום נדמה לו ששגה: כלו עינים
הוא חוזר ומונה בפנקס הפתוח
את הגופים המחכים לו ברבוע,
מחנה בלב מחנה: רק אני
אינני, אינני, אני טעות,
מכבה מהר את עיני, מוחק את צלי.
לא אחסר, אָנָּא. החשבון יעלה
בלעדי: כאן לעולם.

AK =

Condemned to live

PS

עדות

לא לא: הם בהחלט
היו בני-אדם: מדים, מגפים.
איך להסביר. הם נבראו בצלם.

אני הייתי צל.
לי היה בורא אחר.

והוא בחסדו לא השאיר בי מה שימות.
וברחתי אליו, עליתי קליל, כחל,
מפִּיס, הייתי אומר: מתנצל:
עשן אל עשן כל יכול
שאין לו גוף ודמות.

sign of their humanity!

for having survived

God is also smoke

The Roll Call [in heaven]

Jarring juxtaposition of
celestial / mundane

He stands, stamps a little in his boots,
rubs his hands. He's cold in the morning breeze:
a diligent angel, who worked hard for his promotions.
Suddenly he thinks he's made a mistake: all eyes,
he counts again in the open notebook
all the bodies waiting for him in the square,
camp within camp: only I
am not there, am not there, am a mistake,
turn off my eyes, quickly, erase my shadow.
I shall not want. The sum will be all right
without me: here forever.

Speaker interrupting an interlocutor who
is condemning all Germans as beasts

Testimony

No no: they definitely were
human beings: uniforms, boots.
How to explain? They were created
in the image.

I was a shade.
A different creator made me.

And he in his mercy left nothing of me that would die.
And I fled to him, floated up weightless, blue,
forgiving—I would even say: apologizing—
smoke to omnipotent smoke
that has no face or image.

He

הוראות לגיבת הגבול

אדם בדוי, סע. הנה הדרכון.
אסור לך לזכר.
 אתה חיב להתאים לפרטים:
 עיניך כבר כחלות.
 אל תברח עם הגצים מתוך
 ארבת הקטר:
 אתה אדם ויושב בקרון. שב נינוח.
 הרי המעיל הגון, הגוף מתקן,
 השם החדש מוכן בגרונוך.
 סע, סע. אסור לך לשכח. ^{very Israeli!}

of the crematoria

טיוטת הסכם לשלומים

טוב טוב, אדונים הזועקים חמס כתמיד,
 בעליינס טורדנים,
 שקט!
 הכל יחזר למקומו,
 סעיף אחר סעיף.
 הצעקה אל תוך הגרון.
 שני הזהב אל הלסת.
 העשן אל ארבות הפח והלאה ופנימה
 אל חלל עצמות,
 וכבר תקרמו עור וגידים ותחיו, *ezeK 37: 6*
 הנה עדיו תחיו לכם,
 יושבים בסלון, קוראים עתון ערב.
 הנה הנכם! הכל בעוד מועד.
 ואשר לכוכב הצהב: מיד יתלש
 מעל החזה
 ויהגר
 לשמים.

Instructions for Crossing the Border

Imaginary man, go. Here is your passport.
 You are not allowed to remember.
 You have to match the description:
 your eyes are already blue.
 Don't escape with the sparks
 inside the smokestack:
 you are a man, you sit in the train.
 Sit comfortably.
 You've got a decent coat now,
 a repaired body, a new name
 ready in your throat.
 Go. You are not allowed to forget.

Draft of a Reparations Agreement *time played in reverse*

All right, gentlemen who cry blue murder as always,
 nagging miracle-makers,
 quiet!
 Everything will be returned to its place,
 paragraph after paragraph.
 The scream back into the throat.
 The gold teeth back to the gums.
 The terror.
 The smoke back to the tin chimney and further on and inside
 back to the hollow of the bones,
 and already you will be covered with skin and sinews and you
 will live,
 look, you will have your lives back,
 sit in the living room, read the evening paper.
 Here you are. Nothing is too late.
 As to the yellow star:
 it will be torn from your chest
 immediately
 and will emigrate
 to the sky.

literalization undermines the rhetorical status → absurd

parody of Ezekiel: communal strategy of consolation

עקבות

"משמים לשמי השמים משמי שמים לערפל"
(ינאי)

על כרחי
היה לי המשך בענן הזה: בהול, אפר,
מנסה לשכח באפק, האפק נסוג

נקיטת השנים של
הברד הנקשה:
גרגירים פליטים נדחקו בזריות
אל תוך אבדנם

בגזרה אחרת
עננים שטרם זהו.
זרקורים שהציבו
צלבים גדולים של אור לקרבן.
פריקת קרונוות.

אחרי כן פורחות האותיות,
אחרי האותיות הפורחות ממהר
הבין, מכבה, מכסה זמן מה

אמת, הייתי טעות, נשכחתי
בקרון החתום, גופי
בצרור החיים. צרור.
הנה הכיס שגליתני בו לחם,
פרורים מתוקים, כלם מאותו העולם

אולי יש כאן אשנב, אם לא קשה לי,
חפש בצד הגוף ההוא, אולי אפשר
קצת לפתח.
זה מזכיר לי, סליחה, את הבדיחה על
שני היהודים ברכבת, הם נסעו ל

ליתר כח
literatization of the
metaphor

Footprints = 1st crack in the wall of forgetfulness

"From heaven to the heaven of heavens to the heaven of night"
—Yannai
became closed concentrationary universe

Against my will
I was continued by this cloud: restless, gray,
trying to forget in the horizon, which always receded

Hail falling hard,
like the chatter of teeth:
refugee pellets pushing eagerly
into their own destruction

In another sector
clouds not yet identified.
Searchlights that set up
giant crosses of light
for the victim.
Unloading of cattle-cars.

Afterwards the letters fly up,
after the flying letters mud
hurries, snuffs, covers for a time

It's true, I was a mistake, I was forgotten
in the sealed car, my body tied up
in the sack of life

= circumstantial
evidence

Here's the pocket where I found bread,
sweet crumbs, all from the same world

Maybe there's a window here—if you don't mind,
look near that body, maybe you can open up
a bit. That reminds me
(pardon me) of the joke about the two Jews
in the train, they were traveling to

} only fragments of
a culture remain

אמר עוד משהו, דבר.
האם אוכל לעבר מגופי והלאה --

*
משמים לשמי השמים, משמי שמים לערפל
שירות ארכות של עשן

השרפים החדשים שעוד לא הבינו,
אסירי התקנה, תועים בחפש הריק
חשדנים כתמיד: איך לנצל
את החלל הפתאמי הזה, אולי תועיל
האזרחות הכפולה, הדרכון הישן,
אולי הענן? מה חדש בענן,
גם כאן בודאי
לוקחים שחד. ובינינו: השטרות הגדולים ביותר
עוד חבויים יפה, תפורים
בין סליות --
אבל הנעלים נעדרו למטה:
צבור גדול פעור פה

שירות של עשן. לפעמים
נתק מישהו,
מכיר אותי משום מה, קורא בשמי.
ואני מעמיד פנים חביבות, מנסה לזכר:
מי עוד
מי

בלא שום זכות לזכר, אני זוכר
איש צועק בפנת החדר, כידונים
שקמו למלא בו
את תפקידם

בלא שום זכות לזכר. מה עוד
היה? כבר אינני פוחד
שאומר

בלא שום קשר כלל:
היה לב כחל מרב חרף

Say something more; talk.
Can I pass from my body and onwards—

*
From heaven to the heaven of heavens to the heaven of night
long convoys of smoke

** smoke of the dead*
The new seraphim who haven't yet understood,
prisoners of hope, astray in the empty freedom,
suspicious as always: how to exploit
this sudden vacuum, maybe
the double citizenship will help,
the old passport,
maybe the cloud? what's new in the cloud,
here too of course
they take bribes. And between us: the biggest bills
are still nicely hidden away, sewn } *so in the camps*
between the soles—
but the shoes have been piled up below:
a great gaping heap

Convoys of smoke. Sometimes
someone breaks away,
recognizes me for some reason, calls my name.
And I put on a pleasant face, try to remember:
who else
who

Without any right to remember, I remember
a man screaming in a corner, bayonets rising
to fulfill their role
in him

Without any right to remember. What else
was there? Already I'm not afraid
that I might say

without any connection at all:
there was a heart, blue from excessive winter,

ועֲשִׂית עֲגֹלָה, כַּחֲלָה, טוֹבֵת לֵב.
אִךְ הַנֶּפֶט מִתְמַעֵט עִם הַדָּם, הַלֶּהֱבָה מִהִבְהֵבֵת - -

נִכּוֹן, לִפְנֵי שְׁאֵשְׁכַח:
הַגֶּשֶׁם גָּבַח אֵיזָה גְבוּל, הַתְּנַנְבְּתִי אֶתוֹ
בְּדַרְכֵי נְסִיגָה אֲסוּרוֹת, בְּתַקְוָה אֲסוּרָה,
וּשְׁנִינוּ עִבְרָנוּ אֶת פִּי הַבּוּרוֹת.

אוֹלֵי עֲכָשׁוּ אֲנִי
כַּחֲפֵשׁ בְּגֶשֶׁם הַיְהוּא אֶת הַיַּד הַיְפָנִי

= opp of Kaver

אֵיפֹה לְהַתְחִיל?
אֶפְלוּ אֵינֹנִי יוֹדֵעַ לִשְׁאֹל.
בְּפִי נִבְלְלוּ לְשׁוֹנוֹת רְבוֹת מְדֵי. אֲבָל
עַל פְּרֶשֶׁת הַרוּחוֹת הָאֵלֶּה,
שֶׁקָּדוּ מְאֹד, אֲנִי שׁוֹקֵעַ כְּלִי
בְּחֻקֵי הַבְּלִשְׁנוֹת הַשְּׁמַיִמִית וְלוֹמֵד
נְטִיּוֹת, פְּעִלִים, שְׁמוֹת
שֶׁל שְׁתִּיקָה.

מִי הִרְשָׁה לְךָ לְהַתְלוּצֵץ?
מָה שְׁלִמְעָלָה מִמֶּךָ אֶתָּה יוֹדֵעַ.
אֶתָּה הַתְּכַוֵּנֹת לִשְׁאֹל
עַל מָה שְׁפָנִימָה, עַל מָה שְׁתִּהוּמָה מִמֶּךָ.
אִיךָ לֹא רָאִיתָ.

הֲרִי לֹא יָדַעְתִּי שְׁאֲנִי חַי.
מִשְׁמֵי שָׁמַיִם לְעֶרְפֹל נְטָרְדוּ
מְלֹאכִים, לְפַעְמִים הָעִיף מִי מֵהֶם
מִבֶּט לְאַחֹר, רָאָה אוֹתִי, מִשָּׁךְ בְּכַתְפּוֹ,
הַמְשִׁיךְ מִגּוֹפִי וְהִלְאָה.

קָפּוּא וּפְקוּעַ, קְרוּשׁ,
מְצֻלָּה,
חֲנוּקָה, מְעַקָּם.

אִם נִגְזַר עָלַי לְעֶקֶר מְכָאוֹ,
אֲנִישָׁה לְרֹדֵת שְׁלֵב שְׁלֵב,

and a lamp, round, blue, kind-hearted.
But the kerosene disappears with the blood, the flame flickers—

Yes, before I forget:
the rain stole across some border, so did I,
on forbidden escape-routes, with forbidden hope,
we both passed the mouth of the pits

Maybe now
I'm looking in that rain
for the scarlet thread

Where to begin?
I don't even know how to ask.
Too many tongues are mixed in my mouth. But
at the crossing of these winds,
very diligent, I immerse myself
in the laws of heavenly grammar: I am learning
the declensions and ascensions of
silence.

Who has given you the right to jest?
What is above you you already know.
You meant to ask about what is within you,
what is abysmally through you.
How is it that you did not see?

But I didn't know I was alive.
From the heaven of heavens to the heaven of night
angels rushed, sometimes one of them
would look back, see me, shrug his shoulders,
continue from my body and onwards

*
Frozen and burst, clotted,
scarred,
charred, choked.

If it has been ordained that I pull out of here,
I'll try to descend rung by rung,

mess g'zaco

Jericho

new
poetics }

אני אוהב בכלם בזהירות - -
אבל אין סוף לסלם וכבר
אין פנאי רק לפול עוד אוכל
אל תוף העולם

ובדרכי חזרה
כך רומזות לי עיני:
היית, מה עוד רצית לראות?
עצם אותנו וראה:
אתה הוא האפל, אתה הוא האות.

כך אומר לי גרוני:
אם עוד אתה חי, פתח לי, אני
חייב להלל.

כך אוהזות בי ידי
וראשי ההפוך נאמן לי:
אני נופל נופל
משמים לשמי השמים משמי שמים לערפל

*

ובכן עולם.
האפר מפיס בכחל.
בשער ענו כבר תם מתוק של תכלת,
אולי ירקרק. כבר תנומה.
שמים מתחדשים, מנסים את כנפיהם,
נמלטים מפני על נפשם. לא עוד אתמה.

בשער ענו נבקע לפני
האגם
ריק ריק טהור מבבואות

הנה שם,
בכחל הקמור ההוא, על שפת האויר,
חייתי פעם. שביר היה חלוני.
אולי שרדו ממני
רק דאונים קטנים שלא התבגרו:
עדין חוזרים על עצמם בעדירענו, דואים
גוזרים את הרגע
(לא לזכר עכשו, לא לזכר)

I hold on to each one, carefully—
but there is no end to the ladder, and already
no time. All I can still do is fall
into the world

And on my way back
my eyes hint to me:
you have been, what more did you want to see?
Close us and see:
you are the darkness, you are the sign.

And my throat says to me:
if you are still alive, give me an opening, I
must praise.

And my upside-down head is faithful to me,
and my hands hold me tight:

I am falling falling
from heaven to the heaven of heavens to the heaven of night

*

Well then: a world.

The gray is reconciled by the blue.

In the gate of this cloud, already a turquoise
innocence, perhaps light green. Already sleep.

Heavens renew themselves, try out their wings, see me

and run for their lives. I no longer wonder.

The gate bursts open:

a lake

void void pure of reflections

Over there,

in that arched blue, on the edge of the air,

I once lived. My window was fragile.

Maybe what remained of me

were little gliders that hadn't grown up:

they still repeat themselves in still-clouds, glide,

slice the moment

(not to remember now, not to remember)

ולפני שאגיע
(ועכשו להושיט עד הסוף, להושיט)
כבר ער, נפרש עד קצות כנפי,
על כרחי מנחש שקרוב מאד,
בפנים, שבוי בתקוות, מהבהב לו
כדור הארץ הזה,
מצלק, מכסה עקבות.

From Dan Pagis Points of Departure

Trans. Stephen Mitchell

Phila: JPS, 1981.

And before I arrive

(now to stretch out to the end, to stretch out)
already awake, spread to the tips of my wings,
against my will I feel that, very near,
inside, imprisoned by hopes, there flickers
this ball of the earth,
scarred, covered with footprints.

מוכן לפרדה

מוכן לפרדה, כאלו כבר ערף פניתי,
מתי באים לקראתי שקופי נשימה.
אינני משלים:
הקפה אחת של כפר, גשם אחד,
ואני אחר ופגום שולים, כמו עננים.
אפר בעיר החולפת, חולף ושמת,
בין פנסים של עראי,
עוטה זרותי כמעיל, אני חפשי לעמד
עם אנשים העומדים בפתח של רגע
בשער אחד באקראי, אלמונים כטפות
וקרובים ועוברים זה בזה בזכות זרותם.

מוכן לפרדה, מחכה מעט בקמרון
לאותות חיי הנגלים בטיח קלוי
ונשקפים משמשה אטומה. הפתעה של ורדים.
בוקעת - כבר עתיד - מגלגלת עורקיה
פריחה אל כל ריח. אולי
שלא בעתי אל עצמי וממני והלאה
שער משער אצא אל ג'ונגל של גשם,
חפשי לעבר כמי שנסה את כחו -
אצא
מחלל הבינים כמו מחומות של כפירה.

Ready for Parting

unmediated contact w/ his departed

הסתמיות

Ready for parting, as if my back were turned,
I see my dead come toward me, transparent and breathing.
I do not consent:
one walk around the square, one rain,
and I am another, with imperfect rims, like clouds.
Gray in the passing town, passing and glad,
among transitory streetlamps,
wearing my strangeness like a coat, I am free to stand
with the people who stand at the opening of a moment
in a chance doorway, anonymous as raindrops
and, being strangers, near and flowing one into another.

Ready for parting, waiting a while
for the signs of my life which appear in the chipped plaster
and look out from the grimy windowpane. A surprise of roses.
Bursting out and already future, twisted into its veins—
a blossoming to every wind. Perhaps
not in my own time into myself and from myself and onward
from gate within gate I will go out into the jungle of rain,
free to pass on like one who has tried his strength
I will go out
from the space in between as if from the walls of denial.

FROM THE LITTLE BOOK (1972)

Sun-Watchers

Eat and drink
 Eat and drink because
 tomorrow we're not going to die because
 we're going to live because
 we're going to go through the whole twilit city
 from end to end
 that Hebrew city between the veiled hills because
 you stand revealed
 with me by your side,
 my beautiful bridegroom:
 we sun-watchers lie down in the field
 we'll be. And until the sun shines
 on the wall again we'll lie down again mouth to mouth
 and anyone who's seen it all and said nothing
 will see again
 under the tree's spreading boughs
 how love is torn
 you and I and the canopies overhead
 are seven,
 my beautiful bridegroom.

He

וְשָׂתָה כִּי
 כִּי
 כִּי

אָכַל וְשָׂתָה.
 אָכַל
 מָחָר לֹא נָמוּת
 וְנָחִיָּה
 אֶת הָעִיר הָעֶרְבִית הַמְּלֵאָה
 מִפֶּה וּפֶה הָעִיר הָעֶבְרִית
 בֵּין הַהָרִים הָרְעוּלִים וְעָבַר
 מִקְצָה לְקְצָה כִּי
 אִתָּה הַנְּרָאָה וְאֲנִי לְצַדִּיק
 חֲתָנִי הִנְיָה;

ה רואי שמש נשכב בשד
 נהיה. ועד השמש ישוב אל
 ה החומה נשכב בשנית
 אל פה והוא שראה את הכל = God
 ה ושתק גם הפעם ירא
 תחת עץ רענן איך
 קורעים אהבה
 אני ואתה ומעלינו שבעה
 רקיעים וחקפה,
 חתני יפה.

"אביסא"
 1977

His biographical father died before the war
Here subsumed into all the innocent victims

- ① Separate from the community
 - ② engaged in intense self-scrutiny
- Tashlich

On the first of Tishre I was walking the field in the evening breeze.
Suddenly I found myself looking around
Searching for a well.

My father was no more. He would turn his pockets inside out and say
"And all their sins you shall cast into the deep"—
It's a field of Ein Hahores. And I'm alone in the field
No veteran, no oldtimer. My pockets filled with
Sand and gravel, and why "all their sins"
Why won't it suffice
"Into the deep"

For him who knows how to ask
For him who was
Incinerated
He had the boldness to ask how shall we save ourselves
And how does Satan unrepentant save
Himself
And the Creator
Who created him in his image?

I'd walk in the field in the evening breeze in relative serenity
If it weren't the first of Tishre
And in the field I'm so
Alone.

Father = God
Son = Son

The hero not as victim but as heroic
Isolated hero undergoes intense self-scrutiny, though not in
trad. manner. Performs memorial service for his father on the 1st day

ע' תש"ז 162-167

במורד השנים במעלה הראות

Not "on RH"

Gen 3:8
Job 1:7

באחד בתשרי הייתי מהלך בשדה לרוח הערב.
פתאום מצאתי את עצמי מביט כה וכה (כאן ופה)
מחפש בור מים.

א. תשליך

סוף הכתוב =

אבי לא היה עוד. מי שיהפך את כיסיו ויאמר
ותשליך במצולות כל חטאתם

זה שדה עין-החורש. ואני לבדי בשדה
לא נתיק ומרגל. חול וחצץ = חולין

מלוא כיסי, ומדוע כל חטאתם

מדוע לא די

"במצולות"

+ למי שידוע לשאל

לנצלה

בכבשן

היה לו אמצץ לשאל איך נציל נפשותינו

ואיך מציל את נפשו בלא תשובה

השטן

והבורא

שבראו בצלמו?

AB

הגב

Inferno

"ס"ע"

1980

+ מהלך הייתי בשדה לרוח הערב בשלות נפש יחסית
אלמלא היה זה האחד בתשרי
ואני בשדה כה
לבדי.

א

ואז הם פלו את כנייהם בשולי האש ואת
 התפודים למאכל הערב קלו
 על אש המדורה הזאת והיו
 חולטים את התה מממימי בציה ירקת העין
 והקרפדות צופות במחזה.
 ואיש על נשקו יושב. ואת הלילה עושים
 במחלות האדמה הפרויות, מסוות היטב
 נשים וגברים צעירים יחדו
 ואין כאן אונס, רק עושים אהבה
 כי קרה האדמה בליטא והחרף קשה מאד.
 ופרטיזנים רוסים מרחוק באו
 עונבים על בנות ישראל. כי מפרסמות
 בנות ישראל בכל היער ולפרטיזנים
 היהודים היתה מלחמה
 מפנים ומאחור.

ב

וכרש נפל בקרב קונקסה. אז ברתו
 את ראשו ואת יד מינו. וידו וראשו
 של אמקה היו תלויים עם קרביו בחוטי
 החשמל וחוטיו החשמל מקרעים מהפצוץ.
 אמקה שאת דנקו אחיו הביאו ממקום
 שנפל מעבר לנהר
 רק אמש, טרם מלאו לו שמונה עשרה
 והוא לא פתח במלחמה הזאת ועל המוקש
 לא דרכו רגלי הנוער כדי
 לכבש את מלכות פרס

Xenophon among Jewish Partisans

1

And they cracked their lice at the edge of the bonfire and
 the potatoes for supper they roasted
 on the same fire and they boiled
 their tea from the water of the green-eyed
 swamp and the frogs watched the spectacle.
 Every man on his weapon. And they spent the night
 in the earthen burrows, dug out, well camouflaged,
 women and young men together
 and no rape here, they only make love.

For cold is the earth of Lithuania and the winter is harsh.
 And Russian partisans who came from far away
 lusted after the daughters of Israel. For famed are
 the daughters of Israel all over the forest and the Jewish
 Partisans were at war
 front and back.

2

Cruel death of the 2 brothers

And Cyrus fell in the battle of Kunaxa. And they cut off
 his head and his right arm. And the arm and the head
 of Imka were hanging with his guts on the electrical
 wires and the electrical wires were torn by the blast.
 Imka whose brother Danko was brought from the place
 where he fell beyond the river
 just yesterday, was not yet eighteen
 and he did not start this war and on the mine
 the boy's feet did not step in order
 to conquer the kingdom of Persia

ג

בְּמוֹהֶם בְּאִנְשֵׁי סַפְרָטָה לֹא שָׁמַעְתָּ פְּרִטִּיזְנִים
 בּוֹכִים. אֵךְ בְּסִימָם לְסַתֵּם אֶת הַגּוֹלֵל עַל
 שְׁנֵי אֲחִים זְעִירִים
 סוֹפֵי מִשְׁפָּחָה שֶׁהִיָּתָה, יִכְלַת לְרַשֵּׁם בְּפִרוּשׁ
 אֵיךְ אֲזָקַת אֲרָנִים עוֹלָה
 מִתַּחַת עֲנָפִים עֲמוּסֵי
 שֶׁלֵּג רַב

ד

בְּאִין כְּסִנוֹפּוֹן. לֹא אִמְקָה. לֹא
 דִּנְקוּ בָּאן רַק הוּא סוֹבֵב
 בֵּין הָעֲצִים מְדִיפִים
 רִים נוֹבֹקֵאִין
 מְנִשָּׁה לְהַעֲמִיד אֶת עֲצָמוֹ בִּיחֹס זְכוּן
 לְמָה... אֵלֵי!
 לְהַתְּעוֹרֵר אֵלֶם
 בְּמִטָּה זָרָה
 וּבְלֵי אֵימַת הַיַּעַר!

כסנופון, מחבר אנאבאסיס, על מסע כורש ולוחמיו. קונקסה, שדה הקרב
 בו נפל כורש (401 לפס"ה).

Their burial

3

Like the men of Sparta you never heard of Partisans
 crying. But when they finished covering the grave of
 the two brothers,
 ends of a family that was, you could register
 the sigh of pinetrees rising
 from branches heavy with
 snow

4

When there is no Xenophon. No Imka. No
 Danko here only he circles
 among the trees wafting
 the smell of novocaine
 trying to put himself in the right perspective
 for what... My god!
 To wake up mute
 in a foreign bed
 and without the fear of the forest!

1987

ס. י. י. י. י.

*Terror of forest = terror of awakening from dream into reality
 Real physical violence = verbal violence of speaker / historian
 who has failed to render the valor of the partisans*